



สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ราชบุรี 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2021

100 ปี

ชุมชนแห่งความเชื่อ
วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง



วันอาทิตย์ที่ 2 พฤษภาคม 2021 ปีที่ 55 ฉบับที่ 2988

อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลปัสกา ปี B

พระวาจา (ยน.15:1-8)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า “เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราทรงเป็นชาวสวน กิ่งก้านใดในเราที่ไม่เกิดผล พระองค์จะทรงตัดทิ้งเสีย กิ่งก้านใดที่เกิดผล พระองค์จะทรงลิด เพื่อให้เกิดผลมากขึ้น ท่านทั้งหลายก็สะอาดอยู่แล้ว เพราะวาจาที่เรากล่าวกับท่านทั้งหลาย จงดำรงอยู่ในเราเถิด ดังที่เราดำรงอยู่ในท่าน กิ่งองุ่นเกิดผลด้วยตนเองไม่ได้ ถ้าไม่ติดอยู่กับเถาองุ่นฉันใด ท่านทั้งหลายก็จะเกิดผลไม่ได้ ถ้าไม่ดำรงอยู่ในเราฉันนั้น เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขา ก็ย่อมเกิดผลมาก เพราะถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าผู้ใดไม่ดำรงอยู่ในเรา ก็จะถูกโยนทิ้งไปข้างนอกเหมือนกิ่งก้าน และจะเหี่ยวแห้งไป กิ่งก้านเหล่านั้นจะถูกเก็บไปทิ้งในไฟและถูกเผา ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในเรา และวาจาของเราดำรงอยู่ในท่าน ท่านอยากได้อะไร ก็จงขอเถิด และท่านจะได้รับ พระบิดาของเราจะทรงรับพระสิริรุ่งโรจน์ เมื่อท่านเกิดผลมาก และกลายเป็นศิษย์ของเรา”

ครอบครัวคุณประภอบ - คุณเสร์อัยมุกข์ ทรัพย์เย็น
สร้างอุทิศแด่
เมลกีออร์ มนัส ทัฬหศาสตร์ (ครบ 50 ปี)

หัวข้อ	พระเยซูคริสตเจ้า บ่อเกิดแห่งชีวิตคริสตชน
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าต้นกำเนิดแห่งชีวิต
ทำที่	ความเชื่อและความรักในองค์พระคริสตเจ้า
การดำเนินชีวิต	เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้าในความเชื่อและความรัก



บทอ่านที่หนึ่ง : - กจ 9:26-31

หลังจากการกลับใจ เปาโลได้อยู่กับบรรดาคริสตชนที่กรุงเยรูซาเล็ม และเทศน์สอนอย่างกล้าหาญ ท่านได้แสดงความเป็นหนึ่งเดียวกันกับพวกเขา

บทอ่านที่สอง : - 1 ยน 3:18-24

การดำเนินชีวิตในความรัก มิใช่ด้วยคำพูด แต่ด้วยการกระทำและการปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้า จะทำให้เราดำรงอยู่ในพระองค์ และเป็นที่พอพระทัยของพระองค์

พระวรสาร : - ยน 15:1-8

พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้เราดำรงอยู่ในพระองค์ เหมือนกิ่งก้านที่ติดอยู่กับเถาองุ่น เพื่อเราจะได้เกิดผลมาก และจะได้รับสิ่งที่เราวอนขอจากพระองค์





วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

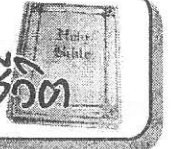
ขอแจ้งงดพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์และวันธรรมดาไปก่อน

หากมีการเปลี่ยนแปลงจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง



จาก...

พระวาจา...สู่ชีวิต



ปราศจากพระเจ้า เราทำอะไรไม่ได้

พระเยซูเจ้าทรงประกาศว่าทรงเป็นเถาองุ่นแท้ และศิษย์ของพระองค์เป็นกิ่งก้านที่ให้ผล โดยทรงอธิบายว่าพระบิดาเจ้าคือเจ้าของสวนผู้ปลูกองุ่น พระองค์ทรงเป็นเถาองุ่น และศิษย์ของพระองค์เป็นกิ่งองุ่น ใครที่ไม่อยู่ในพระองค์เป็นกิ่งก้านที่ไร้ประโยชน์ต้องถูกตัดทิ้งในกองไฟ พระเยซูเจ้าทรงเป็นเถาองุ่นแท้ที่เราต้องติดอยู่กับเถาองุ่นนี้เพื่อเกิดผล ปราศจากพระองค์เราไม่สามารถทำอะไรได้เลย

ภาพพจน์ของเถาองุ่นยังช่วยให้เราได้เข้าใจถึงความเป็นหนึ่งเดียวในพระศาสนจักรที่มีพระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะ (เทียบ 1 คร 3:9) นักบุญเปาโลได้อธิบายว่าพระศาสนจักรเป็นพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า ซึ่งอวัยวะทุกส่วนต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวกับศีรษะและเป็นหนึ่งเดียวกับส่วนอื่น (1 คร 12:12-26; รรม 12:4-5)

นอกจากนี้ การลิดกิ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญและทำให้กิ่งนั้นเติบโตและเกิดผล การทำสวนองุ่นในปาเลสไตน์ชาวสวนต้องลิดกิ่งให้เสร็จในฤดูใบไม้ร่วงหรือต้นฤดูหนาว เพราะการลิดกิ่งในฤดูใบไม้ผลิหรือฤดูร้อนจะทำให้เถาองุ่นแคะแกร็นไม่เกิดผล การลิดกิ่งหรือตัดแต่งกิ่งเพื่อให้เถาองุ่นเกิดผลมากในฤดูต่อไป

ข้อคิดสำหรับเรา

ประการแรก เราต้องถูกลิดกิ่งเพื่อเกิดผลอุดม การเป็นคริสตชนเรียกร้องให้เราตัดสละน้ำใจของเราจากค่านิยมของโลกทุกอย่างที่ตรงข้ามกับจิตตารมณ์ของพระเยซูเจ้า อาทิ ความสะดวกสบาย ฟุ้งเฟ้อ ความเห็นแก่ตัว การคดโกง ฯลฯ นอกจากนี้เราต้องรู้จักบังคับตนเองจากความโน้มเอียงไม่ดีต่าง ๆ ได้แก่ การผิดประเวณี การพนัน ยาเสพติด เราต้องยอมให้พระเจ้าลิดกิ่งและชำระเราผ่านความเจ็บปวดและการทรมานในชีวิตบ้าง เพื่อให้เราเข้มแข็ง

ประการที่สอง เราต้องเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า พระวรสารทั้งสี่ได้สอนเราในการเป็นศิษย์แท้จริงของพระเยซูเจ้า และได้ให้แนวปฏิบัติสำหรับเราในการอยู่กับพระองค์เหมือนกิ่งก้านที่ติดอยู่กับลำต้นเพื่อเกิดผล ผ่านทางการอธิษฐานภาวนา การไปรับพระองค์ในศีลมหาสนิทและรับศีลอภัยบาป การอ่านและรำพึงพระวาจาในแต่ละวัน การทำงานเมตตาจิต และให้อภัยความผิดของกันและกัน

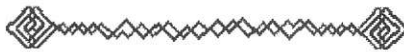
ประการที่สาม *ปราศจากพระเจ้าเราไม่สามารถทำอะไรได้เลย* เราเป็นเพียงเครื่องมือของพระเยซูเจ้าในโลกนี้ ได้รับพลังและความช่วยเหลือจากพระเจ้า ถ้าพึ่งตัวเราเองไม่สามารถทำอะไรได้เลย เราต้องดำเนินชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้าในพระศาสนจักร และตระหนักว่าความสำเร็จทั้งหลายในชีวิตของเราไม่ได้เกิดจากการกระทำของเรา แต่เป็นเครื่องหมายว่าพระคริสตเจ้าทรงกำลังทำงานในตัวเราและผ่านทางเรา

พระเจ้าทรงเป็นที่มาและแหล่งพลังของชีวิตคริสตชน *“ถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย”* (ยน 15:5) ชีวิตของเราต้องหยั่งรากลึกในพระเยซูเจ้า การสนิทสัมพันธ์กับพระองค์ทำให้เราเกิดผล และนำพระสิริรุ่งโรจน์มาสู่พระเจ้า การเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์และเพื่อนพี่น้องเป็นหลักการพื้นฐานของชีวิตคริสตชน หากปราศจากพระองค์ชีวิตของเราก็ว่างเปล่า ไม่สามารถทำอะไรได้เลย

พระเยซูเจ้าทรงเป็นหนึ่งเดียวและปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าด้วยการนอบน้อมเชื่อฟังจนถึงความตายบนไม้กางเขน พระจิตเจ้าได้ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าในพระเยซูเจ้าและกับเพื่อนพี่น้อง ขอพระจิตเจ้าได้นำทางชีวิตเราให้สามารถการปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้า เป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้าในความจริง ความยุติธรรม และความรัก เพื่อเกิดผลอย่างอุดม



1. บ้าพเจ้าจะเสียสละเพื่อผู้อื่นให้มากขึ้น
2. บ้าพเจ้าจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าในความรักที่เรามีต่อเพื่อนพี่น้อง
3. บ้าพเจ้าจะอ่าน รำพึงพระวาจา และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน



ชีวิตการทำงาน

ถ้าเดินบนทางเรียบ เราจะได้เรียนรู้แค่ระยะทาง
แต่ถ้าปีนเขา เราจะได้ทั้งระยะทางและความสูง

นักเดินทาง

ที่มา... ฟาร์เวิร์ดเพล

ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ ครูสอนว่าโลกหมุนรอบตัวเอง เด็กนักเรียนหลายคนสงสัยว่าในเมื่อโลกกลม ๆ หมุนตัวทำไมเรายังสามารถยืนอยู่บนโลกได้ ทำไมไม่ถูกแรงหมุนของโลกเหวี่ยงให้ปลิวหายไป ตรงกันข้าม บ้านของเราตั้งตระหง่านมั่นคงอยู่กับที่ ถนนหนทางอยู่ที่เดิมชั่วนาตาปี และเราสามารถเดินไปไหนมาไหนได้สบาย ๆ นี่เป็นคำถามที่เชื่อว่าทุกคนเคยสงสัย ก็น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะโลกเหวี่ยงตัวแต่ทุกอย่างอยู่กับที่ สวนทางกับสามัญสำนึก แต่เรื่องนี้ก็เป็นหนึ่งในหลายเรื่องในธรรมชาติที่ไม่สามารถใช้สามัญสำนึกอธิบาย

โลกหมุนรอบตัวเองเป็นความจริง ไม่เช่นนั้นเราคงไม่มีกลางวันกลางคืน แรงแหวียงก็เกิดขึ้นจริง แต่แรงเหวี่ยงนั้นไม่มีพลังมากไปกว่าแรงโน้มถ่วง (gravity) ซึ่งรั้งดึงสรรพสิ่งบนโลกเอาไว้แน่นหนาพอที่เราไม่ถูกเหวี่ยงหลุดออกนอกโลกไป นักวิทยาศาสตร์คำนวณค่าแรงเหวี่ยงนี้ได้ค่าเท่ากับเศษ 3 ส่วน 1,000 ของแรงโน้มถ่วง เราจึงอยู่กับที่ได้้อย่างที่เป็นอยู่ เพื่อความสะดวกในการเปรียบเทียบ เรากำหนดค่าแรงโน้มถ่วงของโลกเราไว้ที่เลข 1 คือ 1G หากเราไปเยือนดวงจันทร์จะมีแรงโน้มถ่วงแค่หนึ่งในหกของแรงโน้มถ่วงของโลกเรา คือ $1/6G$ หากไปดินแดนบนดาวพฤหัสบดีซึ่งเหมือนแบกข้าวสารหลายกระสอบ เพราะแรงโน้มถ่วงของดาวพฤหัสบดีสูงกว่าของโลกเราราวสองเท่าครึ่ง คือ $2.5G$

โลกหมุนรอบตัวเองด้วยความเร็ว 1,675 กิโลเมตรต่อชั่วโมงที่เส้นศูนย์สูตร หรือเกือบครึ่งกิโลเมตรต่อวินาที แปลว่าทุก ๆ วินาทีเราเคลื่อนราวครึ่งกิโลเมตรไปจากจุดเดิมในอวกาศ นี่แปลว่าพอโลกหมุนรอบตัวเองครบรอบแล้วเราจะกลับมาที่จุดเดิมหรือ? หามิได้! เราไม่หวนกลับไปจุดเดิมอีก เพราะนอกจากโลกจะหมุนรอบตัวเองแล้ว มันยังโคจรรอบดวงอาทิตย์ด้วยความเร็วประมาณแสนกิโลเมตรต่อชั่วโมง หรือราว 30 กิโลเมตรต่อวินาที ลองนึกภาพปลาตัวหนึ่งว่ายวนในอ่างใบหนึ่งซึ่งวางบนม้าหมุนที่กำลังเคลื่อนเป็นวง แต่การเคลื่อนที่ยังไม่จบแค่นี้ ระบบสุริยะของเราโคจรรอบศูนย์กลางทางช้างเผือกหนึ่งรอบกินเวลาราว 225-250 ล้านปีมนุษย์ เราเรียกช่วงเวลาสองร้อยกว่าล้านปีนี้ว่าหนึ่งปีดาราศาสตร์ ค่าวนออกมาเป็นความเร็วแปดแสนกว่ากิโลเมตรต่อชั่วโมง หรือประมาณ 230 กิโลเมตรต่อวินาที ลองนึกภาพปลาตัวหนึ่งว่ายวนในอ่างใบหนึ่งซึ่งวางบนม้าหมุนที่กำลังเคลื่อนเป็นวง และม้าหมุนตัวนั้นตั้งอยู่ในเรือเดินสมุทรลำใหญ่ที่กำลังแล่นรอบโลก

ยัง! ยังไม่จบ! แม้แต่ทางช้างเผือกก็โคจรรอบในกลุ่มดาราจักรเพื่อนบ้านของเรา กลุ่มดาราจักรนี้เคลื่อนที่อยู่ในกลุ่มดาราจักรรวม (Supercluster) ซึ่งก็เคลื่อนที่ออกห่างจากกัน เพราะจักรวาลขยายตัวออกไปทุกขณะจิตที่เรากำลังหายใจอยู่นี่ ส่วนจักรวาลจะเคลื่อนที่ด้วยหรือไม่นั้น ยังไม่มีข้อมูลรองรับ

ในสเกลที่เล็กระดับอนุภาคก็เช่นกัน ลองมองดูแก้วที่บรรจุน้ำใสหนึ่ง หากเราสามารถย่อตัวเองลงเล็กกว่าอะตอมแล้วแหวกว่ายในมหาสมุทรในแก้วนั้น จะพบว่าน้ำนั้นปั่นป่วนเหมือนเกิดพายุหมุน อนุภาคต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นน้ำหนึ่งไม่ได้อยู่นิ่งสนิท

ดูเหมือนธรรมชาติไม่มีอะไรอยู่กับที่ ไม่มีอะไรในจักรวาลที่อยู่เฉย ๆ นี่เป็นจักรวาลของการเคลื่อนที่ โลกไม่เคยอยู่ในตำแหน่งเดิมตั้งแต่มันถือกำเนิด ตลอดชีวิตในทุก ๆ วินาทีของชีวิต เราทุกคนเคลื่อนที่ตลอดเวลาโดยที่เราไม่รู้ตัว

นักมวยถูกน็อคเอาต์หมอบกลางสังเวียนก็กำลังเคลื่อนด้วยความเร็วสูง ขณะที่เรานอนหลับอยู่เราก็กำลังเดินทาง ถึงหมดลมหายใจอยู่ในหลุมศพก็ยังเดินทาง เราทุก ๆ คนไม่เคยอยู่ที่จุดเดิมในจักรวาลเลยตั้งแต่เกิดจนตาย ดังนั้นหากใครถาม "ยังอยู่บ้านเดิมใช่ไหม?" ก็ควรตอบว่า "อยู่บ้านหลังเดิม แต่ไม่ได้อยู่ที่เดิม"

ความจริงนี้บอกเราว่า แม้แต่คนที่ไม่ชอบเดินทางที่สุดก็ยังเดินทาง ทุกคนทุกชีวิตในโลกใบนี้คือ นักเดินทาง อวกาศ ยานอวกาศของเราคือโลกทั้งใบ การรู้ความจริงว่าเราไม่เคยอยู่จุดเดิมในจักรวาลเลย อาจทำให้เรามองโลกแบบบ้า ๆ ได้ เวลาสะดุดอุปสรรคล้มกองอยู่กับที่ก็มองว่ามันไม่เลวร้ายเท่าไร เพราะเราไม่ได้นอนตายอยู่กับที่ เรากำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วสูงต่างหาก อืม! ถ้าขยับไปได้ด้วยความเร็วสูงอย่างนี้แสดงว่าไม่เลวร้ายเท่าไร

ชีวิตคือการเดินทาง เป็นการเดินทางที่ยาวนานมาตั้งแต่วันแรกที่จักรวาลถือกำเนิด เพราะทุก ๆ อะตอมที่ประกอบเป็นตัวเราเป็นการรีไซเคิลอะตอมที่เริ่มต้นมาจากจักรวาลแรกเริ่ม แต่ในมุมมองของมนุษย์ทั่วไป เรารู้ว่าเราเริ่มต้นเดินทางจากท้องแม่สู่โลกภายนอก เดินทางสู่โลกโรงเรียน แล้วเดินทางต่อไปในโลกทำงาน โลกของชีวิตคู่ โลกของครอบครัว ตามมาด้วยการเดินทางสู่ความตายซึ่งก็คือการเดินทางอีกครั้งหนึ่งในรูปแบบใหม่ ตลอดชีวิตคนบางคนเดินทางไปได้ไกลกว่า ทำงานได้มากกว่า สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ มากกว่า บางคนทำอะไรต่ออะไรน้อยกว่า แต่ตัวเลขบนแก๊จวัดระยะทางมากหรือน้อยไม่ได้บ่งว่าคนคนนั้นมีชีวิตที่ดีกว่าหรือแย่กว่าเสมอไป

เราแต่ละคนไม่เหมือนกัน ทั้งศักยภาพ ภายนอก พันธ์ุกรรม ความสามารถ โอกาส ฯลฯ ความเร็วในการเคลื่อนที่ย่อมไม่มีทางเท่ากัน และไม่จำเป็นต้องเท่ากัน ไม่มีกฎว่าเราต้องไปไกลกว่าคนอื่น เร็วกว่าคนอื่น

ขงจื๊อกล่าวว่า "ไม่ว่าเจ้าไปขงที่ใด เจ้าก็ปรากฏตัวอยู่ตรงที่นั่น"

เราอาจไม่รู้ว่าจะอยู่ที่ ณ จุดใดในจักรวาล เราอาจไม่จำเป็นต้องรีบร้อน รีบวิ่งตามให้ทันคนอื่นหรือวิ่งให้ชนะคนอื่น แต่เราควรรู้ว่าเราอยู่ที่จุดใดในชีวิต เมื่อรู้แล้วก็ปรับเกียร์ ปรับความเร็ว ปรับทิศทางให้เหมาะสม เราควรดูให้ดีกว่าเราเคลื่อนที่ไปข้างหน้าหรือถอยหลังลงคลอง เรากำลังทำอะไร เรากำลังเคลื่อนอยู่กับที่หรือเปล่า เคลื่อนอยู่กับที่หมายถึงทำงานเต็มที่ แต่ไม่ไปไหน ไม่รู้ทิศทาง ไม่มองภาพรวม เดินสะเปะสะปะ หรือเดินวนเป็นวงในเขวงกต

เออร์เนสต์ เฮมิงเวย์ เคยกล่าวว่า "Never confuse movement with action." (อย่าสับสนว่าการขยับตัวคือการทำงาน) ก็หมายถึงคนที่เคลื่อนอยู่กับที่ เพราะการทำโน่นทำนี่ทั้งวัน ไม่แน่ว่าจะเป็นการทำงานเสมอไป หรือที่แย่กว่านั้นคือเป็นงานที่ส่งผลลบ

ชีวิตมีความเร็วหลายโหมด บางครั้งเราไปเร็ว บางครั้งเราไปช้าหน่อย แต่เราไม่ควรอยู่เฉย ๆ ถ้าจะอยู่เฉย ๆ ก็เพื่อตั้งหลัก ไม่ใช่เพราะเหนื่อยชาเบื่อยชีวิต ถ้าจะนอนก็เพื่อพัก ไม่ใช่ซ่อนรอความตาย สิ่งที่สำคัญกว่าจุดหมายปลายทางคือการเดินทางในตัวมันเอง มันจะเป็นชีวิตที่ดีหรือไม่มันอาจวัดกันในวันปลายของชีวิตว่าทั้งชีวิตเป็นการเดินทางที่มีคุณภาพหรือไม่ ตลอดการเดินทางที่ผ่านมา เรามีความสุขหรือเปล่า เรารู้สึกชีวิตเราเต็มหรือไม่

การเดินทางที่สำคัญไม่แพ้การเดินทางในโลกการทำงาน โลกชีวิตคู่ โลกของครอบครัว ก็คือการเดินทางด้านจิตวิญญาณ ซึ่งอาจหลงทางได้ง่ายหากไม่มีพาสปอร์ตที่เรียกว่าประสบการณ์ชีวิต ประสบการณ์ชีวิตหรือการ 'อาบหน้ร้อนมาก่อน' ช่วยให้เราเข้าใจชีวิตดีขึ้น จึงไม่ฟุ่มเฟือยเวลาเจอเรื่องไม่ดี ไม่ทุกขร้อนจนคุมไม่ได้เมื่อประสบปัญหาชีวิตไปจนกระทั่งการไม่มองทุกอย่างเป็นปัญหา หรือไม่แบกทุกอย่างบนไหล่ คนที่มีประสบการณ์ชีวิตสูงอมมักมองโลกบ้า ๆ มองโลกแบบสบาย ๆ "อะไรก็ได้" ไม่เรื่องมาก ยิ่งใกล้ฝั่งก็ยิ่งเห็นว่าชีวิตไม่มีสาระสำคัญหนักหนาถึงขนาดที่ต้องไปทุกข์เพราะมัน

ประสบการณ์ชีวิตมาจากหลายทาง : การทำงาน การเดินทางท่องเที่ยว การครุ่นคิด การวิเคราะห์ การเรียนรู้ ข้อมูลใหม่ ๆ และข้อผิดพลาดเก่า ๆ ความเข้าใจความเป็นไปในโลกและจักรวาล การเรียนรู้และการเดินทางช่วยให้เรา เก็บเกี่ยววัตถุดิบมาเป็นเชื้อเพลิงชีวิต การวิเคราะห์ช่วยให้เรารู้จักคัดสรรเชื้อเพลิงถูกชนิดมาจุดสว่างปัญญา การครุ่นคิด ช่วยเปิดหน้าต่างของวิญญาณ

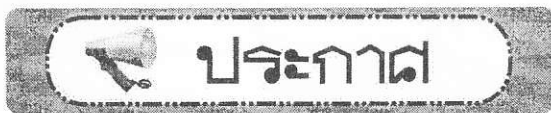
การเดินทางท่องเที่ยวโลกต้องไปด้วยความคิดอ่านด้วยจึงได้ประโยชน์ คนจำนวนมากเดินทางแล้วไม่พบสาระอะไร เพราะเดินทางไปแต่ร่างกาย มีตัวอย่างคนไทยไม่น้อยที่ไปใช้ชีวิตในอเมริกาหลายปี แต่พูดอังกฤษไม่ได้ ไม่เคยกินอาหารฝรั่ง ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในบ้านเมืองที่ไปอยู่ เพราะขลุกอยู่แต่ในกลุ่มคนที่คุ้นชิน

การเดินทางทางจิตวิญญาณทำให้เข้าใจความเป็นมนุษย์ ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตกับโลก และบางทีที่สำคัญที่สุดคือการเข้าใจตัวเอง ถ้ามัวทำไม่ต้องเดินทางทางจิตวิญญาณ บางคนอาจเห็นว่าการเดินทางทางใจเป็นหน้าที่ของนักบวชและนักปรัชญา แต่ช้าหรือเร็ว ในบางค่าคืนที่เราใกล้ชิดกับตัวเองมากที่สุด เราอาจจะตั้งคำถามว่าเรากำลังทำอะไร อยู่ในโลกใบนี้ ในบางห้วงยามเราอาจอยากรู้จักตัวเราเองให้ดีกว่านี้ การเข้าใจจิตวิญญาณของตัวเองอาจทำให้ชีวิตเรา สมบูรณ์ขึ้น

ปลาที่กำลั้วว่ายรอบอ่างคิดว่าโลกของมันคืออ่างใบนั้น มันไม่รู้ว่ายอ่างใบนั้นวางอยู่บนม้าหมุนที่กำลังเคลื่อนเป็นวง มีปีกเอ๋ยถึงว่ามันจะรู้ว่าม้าหมุนนั้นตั้งอยู่ในเรือเดินสมุทรลำใหญ่ที่กำลั้ววนท่องโลก แต่ปลาที่รู้จักคิดและเรียนรู้ อาจค้นพบว่าโลกของมันกว้างกว่าแค่อ่างใบนั้น

เราอาจไม่รู้หลายสิ่งหลายอย่างไกลออกไป หรือพันความสามารถของเราที่จะรู้ แต่การขบคิดค้นหาอาจช่วยให้เรารู้และเข้าใจโลกที่เรามองไม่เห็น และบางทีมันอาจเป็นปัญญาที่ทำให้เราสามารถทำให้การเดินทางของชีวิตเราในช่วงเวลาสั้น ๆ ในจักรวาลนี้มีคุณค่า และเป็นประสบการณ์ที่เติมเต็มใจ

เราทุกคนเป็นนักเดินทาง แต่ข้อแตกต่างระหว่างนักเดินทางธรรมดา กับนักเดินทางที่ดีคือ นักเดินทางธรรมดา มุ่งไปที่ถึงจุดหมาย ขณะที่นักเดินทางที่ดีไม่ได้คิดเพียงไปถึงจุดหมายปลายทาง แต่เก็บเกี่ยววัตถุดิบสองข้างทางมาเป็นเชื้อเพลิงจุดไฟแห่งปัญญา >>>



งดสังคีลวันศุกร์ต้นเดือน

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ของตการสงฆ์มหาสนิทแก่ผู้เจ็บป่วยสูงอายุที่ไม่สามารถมาวัดตามปกติ ใน วันศุกร์ที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 2021 (วันศุกร์ต้นเดือน) ไปก่อนจนกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ตามนโยบายของรัฐบาล และในเดือนถัดไปจะประกาศให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

ปฏิทิน พิธีบูชาขอบพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	พฤษภาคม 2021 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 2	อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ มารีอา สุนันท์ – คอมินิก ซาวิโอ ซีร์วัตน์ วิชัยเรืองธรรม สุขสำราญสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ มารีอา เอียวเกียง แซ่บู๊	คุณวินัย วิชัยเรืองธรรม วัด คุณวัชรินทร์ สุวรินทร์กูร
จันทร์ที่ 3	ฉลอง น.เป็ลปและเวยากอบ อัครสาวก อุทิศแด่ เมลกีออร์ มนัส ทักษาศตร์ (ครบ 50 ปี) อุทิศแด่ มารีอา แจ่มฟ้า โรจนกาญจนานันต์ อุทิศแด่ เบเนดิกโต โอภาส ชิดเครือ	คุณประกอบ – คุณสร้อยมุกข์ คุณมุกดา โรจนกาญจนานันต์ ลูก – หลาน
อังคารที่ 4	สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา (วันฉัตรมงคล) สุขสำราญสำหรับสุขภาพและกิจการ คุณสรวุช แสงเทียน อุทิศแด่ โรชา พรทิพย์ สมศรี อุทิศแด่ มารีอา เง็กฉิ่ง ว่องวิทย์	คุณหงษ์ลักษณ์ ครอบครัว คุณพิชัย – คุณเรวดี
พุธที่ 5	สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ เทเรซา เกษร ทรรศัยยืน (ครบ 44 ปี) อุทิศแด่ อักเนส จันท์เพ็ญ ดีเยี่ยม อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระและวิญญาณที่ไม่มีใครคิดถึง	คุณประกอบ – คุณสร้อยมุกข์ คุณวิจิตรา – คุณสรวุช คุณศักดิ์ – คุณศรีสุดา
พฤหัสบดีที่ 6	สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ เบเนดิกโต ลูจันต์ ตั้งสัจธรรม อุทิศแด่ เปโตร กิตติ ว่องวิทย์ อุทิศแด่ วิญญาณในไฟชำระ	คุณพัชราภรณ์ ชื่นอารมณ คุณวรรณภา อินทิม คุณกสิณ – คุณวีราพร
ศุกร์ที่ 7	สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา (วันศุกร์ต้นเดือน) สุขสำราญสำหรับผู้สูงอายุ อุทิศแด่ เปโตร ภัคดี ฤทธิรงค์ (ครบ 32 ปี) อุทิศแด่ ฟรังซิสโก สมบุญ – มารีอา มัคดาเลนา บุญสม แฉวเจริญ	กลุ่มผู้สูงอายุ ลูก – หลาน น้อง ๆ
เสาร์ที่ 8	สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลปัสกา อุทิศแด่ ร็อค วิสุทธิ์ – อังเလာ สิวณี กาญจนสินธุ อุทิศแด่ ยอห์น บอสโก เทียนสถิตย์ แสงเทียน อุทิศแด่ เลารนเต จ่าลอง – เปโตร ณรงค์ – โยเซฟ สมเกียรติ – อักเนส จามรี – มารีอา นารูน ระดมกิจ	ลูก – หลาน ลูก – หลาน คุณนที ระดมกิจ

หมายเหตุ พระสงฆ์ยังคงประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณตามจุดประสงค์และเพื่อพี่น้องทุกคน โดยไม่มีผู้เข้าร่วมพิธี